

Sy-li spěwať,
Pilnje džělať,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócnj
Napoj mócnj
Lubosc ma;
Bóh pak swěrnj
Prez spar měrnj
Čerstwosc da.

Njech ty spěwaš,
Swěrnje džělaš
Wšědny dny;
Džěń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpoćń ty.

Z njebjes mana
Njech ći khmana
Žiwnosć je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će!

F.

↳ Sserbske njedželske lopjeno. ↵

Wudawa šo kóždu šobotu w Šmolerjez Inhičičšćerńi w Budyščinje a je tam ša šchtwórtlětnu pschedpřatu 40 pj. dostacž.

2. njedžela po tšjoch kralach.

Jan. 2, 1—11.

Mjes darami, kiž wo Lutherowym słowje t wšěd-
nemu khlěbej słušceju a maju šo wot naš pschezo šabo
wuprošnječ, namakaju šo tež dobri pscheczěljo.
Nichtó našchemu reformatorej porokowacž njebudže, šo šo
njeby dospołnje na stronu prawa a wěrnoscze stajil, šo
njeby pscheczimo mnohim njewšcheczělam šamlutki kaž muž
wustupil. Ale pscheczelnoscž bě jemu wyšoka, šwjate
kublo; a rad je w šwojim domje a pschi blidže pscheczelow
šhromadžowal a pscheczelnoscž hajil we wobšěrnym
šwójbnyim žiwjenju.

Jeho najlěpschi pscheczěl je jemu pak kniha byla biblija,
a w bibliji Jesušowy wobras. Tehole wšchittich druhich
wulkich pschetrjehjaza wošoba, tehole wšchitko napscheczimny
pschewinjazy škuff je šo jemu šjewil. Šchtož šu něhdy
ludžo wokolo Jesuša nashonili, to je wón tež widžal:
šwojeho Šbóžnika krašnosć, kiž šwoju šwětlosć ša
Luthera ženje šhubila njeje.

Šchtož ludži wobkědžbujje, wě: Šswěrnj pscheczěl je
pschezo witany: Pschi wješělnym šwjedženju kaž luby hósć,
w hodžinach podleženja a šawutlenja kaž witana podpjera,
w nudy a w šmjerczi kaž mudry radžiczel a dobry
towarš. Někotry mjes nami šo na to wustěji, we
wješělej hodžinje druhemu dobry towarš byčž; tajki pak
šo čezžo do staroscze a horja šobucžlowjelow namaka.
Druhi je něžny a čuczimny došč, na prawym městnje a
w prawym čašu wošchewjaze šlowo trošhta prajicž;
wón pak šo potom rad městnom šminje, hđžež kóžde

šlowo hluboku křutnosć a šwjedženštu dostojnosć nje-
dycha. Jesuš, naš pscheczěl, wšchitke čašy čłowšeho
žiwjenja šapschija. Wón prawe šlowa rjekny, wón činje-
šche, šchtož by kóždy činicz dyrbjal, wšchudžom a kóždeho
pscheczěl.

Kwaš w Šana nam to w jašnych barbach pschěštaja.
Někotry je šamyleny šo wot tejele šawisny wotwobročil,
dokelž njeje namakał, šchtož pytašche. Šodarmo mjenujzy
pytamy ša Šbóžnikowym šlowom, š kotrymž by šo
w runej měrje na nawoženju a njewjěstu wobročil.
Žane hróncžo š jeho rta šo njewušběhnje, kiž by
duchowny kaž škote šlowo mlodymaj mandželskimaj pschěd
woltarjom, šhromadny pučž žohnujo, šobu dacž mohł.
To je wjele myšlow šbudžowalo. Nětajki wumjetž myšle-
šche, šo w Jesušowym duchu škuffuje, hđnž mandželskeju
na kwapnym dnju muzicze šstupajo pschěš daloke čěrnjowe
polo wobrašče. Tak šo to w našchewjaze šrošymicz
nima. Čěrnje Jesuš na wulkim šwjedženškim dnju do
pučža njekladže; wón wotštronja, šchtož mohł tyšchicž.

Wješěle kwapny šmy přjedy měli. Dženka šu reje a
druha hara šakafane; t wješělemu žortej šo na tajkim
dnju ništo poškileny nješacžuma. Běla šuknja, přjedy
nošchena, šo jenož na jedny džen se želazej čěrnej draštu
šaměnja: Psche wjele čěžkeho ša nami leži a čěmnišchi
šda šo hišchěže pschichod wutworicž. Jesuš pak nješmě
w žanym čašu pobrachnječ. Bjes njeho štej wješělosć
a křutnosć šadwělowanje.

Kať nam to tola někotra hodžina čłowšeho žiwjenja
dopokáže. Škřutni křchěščizjenjo šu tola prawje wobkědžbo-
wali a prajili: Ša šemi škoro žane wješěle njeje, pschi

lotrymž by měra w jědži a picžu była, bjes njehornych rěczow wo bližšim, bjes žortow a hanjenja wězow, kiž ſu nam najzuniſche. Haj ſawěſće, my dyrbymy ſo wſchitzy praſhecž, woſebje w pohladanju na naſchu mlodoſcž: dyrbja to ſwjedženſte hodžiny jich žiwjenja bycž? dyrbja ſo wot nich žiwicž, hdyž pucž poſdžicho pſches czernje dže? Kaſ puſte a tħude ſu ſo wyſoſe cžaſy ſboža ſcžinite!

A hdyž bē ſwjedženſte blido wotkryte, wſchědny džen proſty napſhecžimo hladaſche. Młode mandželſke ſbože ſo rucze łamaſche. Wot naroda ł narodu wotbēraſche.

Alle to je tola jenož jena ſtrona kwaſneho woblicza. Jeſuſ Chryſtuſ je wot Kanaanſkeho kwaſa ſem pſchi wjele kwaſach jako towaſch a pſhecžel proſcheny byl. Hdžež ſtarocž wutrobu cžiſchcžeſche, a ſacžucže rudžeſche, wón wjedžiſche wutrobu ſwjelelicž. Hdžež je ſtarocžu do pſchichoda hladachu a cžemne mróczno widžachu, wón da dobru nadžiju a njeda ſahamibicž. A ſchtóž pod ſtarej winu cžerpjeſche, wón wutrobu wot cžeže wuſwobodži, ſo móžeſche ſo modlicž: „Mly ſo cži, Jeſu, džaſujemy, ſo ſy naſch hóſcž byl.“

To ſu cžiche džiwy, kiž ſo wot ludži tež w cžichoſcži ſwjecza. Eſwět ſa džiwo hdy wo taikim ſwjedženju ſhoni, a te ſu tola najrjeſche dny w cžłowſkim žiwjenju. Wodu do wina wobrocžicž, tón ſtutk mējeſche nēhdy ſwoju wažnoſcž a wulki wuſpěch.

Móžno, ſo by dženſa wſchitkón lud teho jako ſwojeho Ebožnika tħwalil, kiž by jemu kamjeſ do tħlěba, wodu do młofa, wóžnu do měra pſchewobrocžil. Wichitka cžeža paſ ſo ſ tym wotſtronila njeby. Mly njechamy přecž, ſo je naſch cžaſ cžežki, cžaſ cžerpjenja, wjele ſylſow; ale to ſu ſylſy luda, kiž wē, ſo maju ſo wopory pſchinjeſcž.

Dženſa dyrbi kóžde blido we wótzny m kraju wo teje pſchibluſchnoſcži ſwědcžicž. To ſo ſamo roſhmi, ſo Jeſuſa kóždy krocž ł blidu proſhmy; njech je tež jědže a picža na blidže mało, wón cži je tola žohnuje, ſo móž ſ njeho cžejujeſch.

Nēhdy ſo to ſa džiwo wobhladuje, ſchtóž dženſa w tyſaz domach pſhecžetpja. Sechzeſch ty nimo teho hicž? kaž wuczomnižy, kiž džiwo widžachu, wěrjachu, taſ tež ty wēr, by runje njewidžał. Pſchetož ſbožni ſu, kiž njewidža a tola wěrja. Hamjeſ.

K. we W.

Žiwjenje a ſbožnoſcž je jeno w Jeſuſu!

We žanym druhim ſbožnoſcž njei,
Tež žane druge mjeno
Njei w ſwěcže date cžłowjeſej,
Nam pomha Jeſuſ jeno;
Haj wón, naſch Ebožnik jenicžki,
Se pucž a wóžer ł ſbožnoſcži,
Hdžež měra palmy wēja.

Naſch doth dže Jeſuſ ſapłacži
A wukupi naſ ſ hele,
Hdyž na tħižju ſmjercž pſhecžetpi
A wuſta martry wjele;
Wón wumó naſ ſe ſwojei krowju
A woblecže naſ ſ prawdoſcžu,
E tym wujedna naſ ſ Bohom.

Wón Jeſuſ jeno njerěka,
Wón je, ſchtóž mjeno praji;
Wſchał pomoz, troſcht wón ſa naſ ma,
Hdyž hrěcha móž naſ daji.

Haj, ſtutk je ſ mjenom pſchesjene:
Wón pyta, ſchtóž je ſhubjene,
A duſche ſbožne cžini.

Njech mjeno Jeſuſ w duſchi mi
Duch Boži pſchekraſnjuje;
Eſwět to, ſchtóž wono ſnamjeni,
Wſchał ženje njeſacžuje.
Kaſ mohł tež roſom ſapſchijecž,
Echtóž bóžki blyſcž ma roſſwětlecž?
Nē, ſa ſwět je to tajnoſcž.

Ach, njech ſo mjeno Jeſuſa
Kaž kłónzo we mni jaſni,
So w mozy jeho wuſnama
Mi wutroba ſo kraſni!
Dha haſnu hrěcha tyſchuoſcže
A Boži mēr mi w duſchi kče,
Haj, dha ſym ſ b ó ž n y! Hamjeſ.

F.

Jan abo Spěwaj a džełaj.

Ŧ o w j e d a ſ c ž k o ſ a m ł o d y ch a ſ t a r y ch
wot
N. Kulmana.

1. ſt a w.

D ſmjercž, kaſ derje cžiniſch ty
temu nuſnemu, kiž je ſłaby
a ſtary, a kiž w ſtarocžach
teži, a ničžo lēpſcheho ſo na-
džecž a docžakacž nima!

Sirach 41, 3. 4.

„Mój ſhno, podaj wſchał mi picž, mi je taſ jara ſtyſkno, a horzota cže mje ſaduſhycž.“

„Ach, macži, wy ſcže tola jara tħora, wy tola wumrjecž nje-
budžecže; njewumrjecže mi tola, ſchto bych ja potom ſapocžal.“

„Mój ſhno, Bóh luby ſnjeſ wſchē wēzy ſnaje, wón tež wē,
ſchto je ſa tebe dobre; dowēr ſo jemu.“

„Ach, macži, luba macži, wostaſcže pſchi mni!“

„Mój ſhno, cžeſch dha, ſo dyrbju hiſchcže dlēhe cžerpicž? ja
ſo wjekele, ſo ſmēje moje cžerpjenje ſkoro kónž; ja póndu
ł Bohu.“

„Ach, macži, hdže dyrbju ja hicž a wostačž?“

„Mój ſhno, budž ſtroſchtny, Bóh tebe prawy pucž powjedže.
Wostaſn dobry a Bóh cže njewopuscžicži. Ty ſmējeſch ſo potom
tež wjele lēpje hacž nētł. Nētł dyrbiſch ſo ſa mnje ſobu ſtaracž;
hdyž paſ tu ja wjazy njebudu, dha budže twoja ſtarocž wjele
mjeſſcha.“

„Ach, moja macži, ja wam rady wſchitko ł woli cžinju, wo-
ſtaſcže jeno pſchi mni.“ —

Taſle roſrēcžowaſche ſo tħuda wudowa je ſwojim jenicžkim
ſhnom, ležo na tħorołožu. Rħudoba bē w zħtej ſtwicžy widžecž:
pſchi poſcženje bē na ſemi ſłoma roſeſłana, a na njei ležeſche ta
tħora žona ſ nēkotrými lapami wóžeta, pſchi njei klecžeſche jeiny

jeniczkli hyn sthnywoski ruzn, póbła stejesche karanczk i wodu; w druhim kucze stejesche stare, wot czerwjow nazrane blido, a na nim lezachu nělotre kruschki kucheho khlěba, kaž proscherjam dawaja; wokoło kachlow bě lawka, na kotrejž nělotre prósbne hornčiki a schliczki stejachu; hewak njebě w zykaj stwě nicžo wjazn widžecž hacž klobuť, kiž bě jara huřto pľatany a i niczemi saczahowany a tola hiřchcže džerawy, tón wiřasche na řeženje a spody njeho starj měřch wot řuroweho pľata. Šyma runje w tej řtwicžžy njebě, dokeľž bě nalětni czař, a wřchitko wjeřeleřche řo wonlach. Šrumarjo pařechu řtót, řony a holzj pľejachu len, druhe dořadźowachu bėrny (kulkli); mužřžj worachu ře řakej a řónřke řadźachu přchėřadu na řworanu rolu, tamni wobřhwachu řónzj i řonopeřmi a nařhwachu do wkoźow hejduřchki a wowřa; drušj wobřopowachu kulkli, a měřachu wřchitžj tať pořnej ruzj džekacž. — Šchřowrončiki řpėwachu wyřche řych pilnyř džekacžerjow Bohu džak, řibizj řlėtowachu a woľachu jedyn na druheho, a bacžony řahachu po řukach i doľhimi nohami; tu a tam wuřkocž řajaz i řekta a bėžesche řpėřhnyje přche wřchė hony, a řchtož jehowuhlada, wostja prořcže řtejo, řa nim hřadajo a woľajo: „Šajaz! Šajaz!“ — a řrumarjo mėřjachu řo na njehow i řchudžřchcžom, jaťo řhřli jehow řřelicž, řa nim woľajo: „Šanko, njebėž tam, priedj řebje řo pali!“ — a řmėřjachu řo cžim bóle, cžim řpėřhniřcho řajaz nařřoženy do huřcžiny cžekasche. Tať řo wřchitko wjeřeleřche a řradowasche w nalėtnym cžakju a wuřiwasche řjanosčže řiwjenja. Ale řa tu řhoru wudowu bė wřchitke wjeřele wotemřėto, wona ležesche na řwojim hubjenym borle ř Bohu řdychujow wumóženje. Žusa bė wo wřj, niřtő njewjedžesche, i wotkal je, hđže řhže a řchto budže. Šhora bė přchėd nělotrymi řetami do wřj přchřichka ře řwojim řhnom, a wořada bė ju jaťo řusu řhoru řonu do pařhřnje wřaka, hđžež hiřchcže bėřche. Dotal bė řo, řa řym hacž přchi řwojeř řhorowatosčži móžesche, i džekom pola řudži řiwřka a řim na polach pomhala hacž do řařđženeje řymj, hđžež řo řyle řehny a wjazn njestawasche. Čži řudžicžka, kotrymž bė priedj pomozna byřa, drje ř nej přchřihadźowachu a řo řa řju řtarachu, ale po cžakju řo řim to wostudži, a tať dyrbjesche jeje řhny i řym rubjany řmėřchřom po prořhnyju řhodžicž. Škőžde ranje a wjecžor pať přchřindže řónřka ř nej, přchřinjeře řobu, řchtož bėřhu řmilne wutrobj wo wřj dali, nawari ředž, pőřka ře řejne řožo, a woteńdže.

Wjele řudži mėnja a řkorža, řo řu řhudži, hđjž pohřadnu na řwojich řuřbadow abo wjeřhnyř, kotřřž řaju wjele polow a hole, wjele řkotu a řamóženja, abo hđjž řebi pomhřla na řnjeřich, kotřřž řu w řrařhny řweřelu řiwř bjes džekta, woni řim to řawidža, řu njepokojni a přchėř to njedžakowni přchėřčiwow Bohu, dokeľž darj řazpřja, kiž řim řamym Bóh wudžela, a řa řym hřadaja a řadaja, řchtož řim Bóh po řwojeř mudrej woli njeye dacž mořł. Řajžj hiřchcže njepřu wopomniłi, řchto to řekta: „Wulkli dobyřł pať je, řchtož bohobojasny je, a ma na řym dořcž, řchtož řemu Bóh da.“ — Mój řhudy přchėřčelo, hđj by řy wopomnił a wjedžak, řařke řrudne řiwjenje huřto bohacžł wjedže, řať jehow wobcžezene řwėdomnje wřchř, řať řemu huřto dořcž najłepřcha ředž njepřkőžři, a řať bjes řpanja řo wón řhřicžku nőž na řwojich řidžanyř pořleschcžach wije: Šdy by řy to widžak, řy řebi řawėřcže njehj jehow hubjenehow a řawjedneho bohactwa pořadať, řo řež njehj i řim mėnjať, hđj by wón cži řwoje řyře řamóženje řa řwoju řrutu řrowosčž dacž řhřł, a řy dyrbřak jehow řhřipawosčž a njemėrne řwėdomnje wřacž, a řemu dacž řwőj cžřchi mėř we wutrobje a řwoje mėrne řpanje na prořtej řłomje po dořonjany řdnju. — To řhudy cžłowjeř njeye, kiž je řrowny a móže a řhže džekacž, a hđj by řež dale niřčo na řwėcže jehow njehřlo; ale to je řhudy cžłowjeř, kiž niřčo řima a řhorosčže dla řebi řež niřčo i džekom řařkuzicž njemóže, kiž dyrbi řyle řmilnosčže a miřosčže řwojich řobucžłowjeřow hřa-

bacž. — Šhřdži a bohacžři dyrbřja po Bóžej woli na řwėcže hřomadže hřdlicž, řo hřchj řebi to druhdy hřrke řiwjenje mjes řobu polóžřli, tón řhudy přchėř řwucženu džekawosčž, tón bohactw pať přchėř darniwosčž a přchėřčelnu mřřł, tať řo by řadny řehow druhewo njepřapřł, ale řo wřchitžj mjes řobu řubowali a řebi dobrořu cžřinili, řkőždy po řamóžnosčži. Wėda pať bohacžřam, hđjž řo řaťeje řubosčže wostaja, řhřdoby a potřebnosčže na řlřřřim řo dohřadacž nočžedža, ale řmilnosčž wopokasacž a polóženje přchřinjeřčž řwojim přřam řawostaja.

Řajřki bė to řrudny czař řa tu řhudy wudowu wot řařđženeje řymj hacž dořal, řať wobcžezne bėřhu ře ře řny, a řať doľhe ře nozj! Hiřchcže niřdy njebė ře řejna řhřdoba tať hřrka byřa, jaťo řutón řrótłi czař, přchėřo bėřche řebi wona wřchřitku potřebnosčž řařkuzřka a niřomu i niřřim wobcžezna njehřka, řež řwoju řubjenow hřřpody řebi darmo njepřadať, ale řu wořadže řapřacžřka; ale něřł ře ře řwjazn móžno njebė a řež niř, řo řama řeřiwicž. To ře ře řa řlė cžřinjeřche, řmilnyř darow hřadacž, a řwojeřow řhřna po prořhnyju řekacž. Wona řehodla huřto řdychowasche, řo by Bóh řhřł, řeli by jehow wola byřa, ře řejne cžerpjenje přchřřrótčřicž, a řu i řehow řubjenřtw a ř řebi wřacž. A řať řo ře řdřasche, dha řhřhřche Bóh po řejnej prořřtwje cžřinicž, přchėřož wona přchėřo džek wote řdnja řkľabnjesche.

Šedny džek přchėd wjecžorow řawokta wona řwojeřow řhřna ř řebi, kotryž řepřeny pola blřda ředžesche, a džesche ř njemu: „Mój řhnyřo, pőj wřchř bliže ře mni, řa mam cži něřchto přajicž.“

„Ač, moja macži, wy řola wumřecž njebudžecž.“

„Budu, mój řhnyřo, budu, ale řy njepřacž.“

„Ač, moja řuba macži!“

„Budž řmėřom, mój řhnyřo, řebi řo řerje pőńdže, hđjž řu řa wjazn njebudu. Pořřuchaj, mój řhnyřo, hđjž wumřu a budža mje hřřebacž, dha njewořtaň potow dlėhe řudy, ale dži dale, dži dale ř wjecžoru, hđžež řo řłončřko řkőždy wjecžor řhřowa.“

„Moja macži, řa hřch řady řudy wostak, řa hřch tam řhodžřł, hđžež budža moju macžerku řařřebacž.“

„Mój řhnyřo, řa njewořtanu, hđžež mje řřhowacž budža, ale řa pőńdu do njehřeř ř řubemu Bohu. Moje cžekto drje řudy wostanje a budže wotpocžowacž wote wřchėje řubjenosčže, pőřj a řrudobny, ale moja řuřcha pőńdže do njehřeř ř Šbőžniřej; řať řehow řubjenehow řazarowu řuřchu, řať budža řež moju řuřchu řandželjo do njehřeřkeho řaja přchėřwőđžecž. — Šdyž budu řřhowana, potow přchřindž ř mořemu řowu, pořřakň řo a wuřpėwaj nad řim nutřny Wótčže-nařch, ale potow njewořtaň dlėhe řudy, ale dži. — Njewořtaň dale řym řudžom ř wobcžeznosčži, hřaj, woni řaja něřł řo mnu wulku řuřu, řehodla dži řy potow dale, a hřadaj, hđže budža cže dobrořčřiwř řudžo řřebacž mőž, cžřř řim dobrořu a budž pořřřuchny, Bóh cže njewopuřchcžři.“ — „Mój řhnyřo“, řapocža macž po maľej řhřilžj řařo řecžecž, „ale njepřđ ře řerbřkeho řraja ani ře řerbřkeho řuba, wón ma řhřeba dořcž. Dyrbřak-ři přchřřicž, hđžež řinať řecža, dha řo řařo wřocž, a wostañ přchi řerbřřim řudu, wón je pobořny a džekawny. — Mřřł přchėřo na Bóh, dha budže wón přchi řebi; njepřřřř niřčo řřehow, dha budže řebi Bóh pomhacž. Šřřřřřřř, mój řhnyřo?“

„Šaj, mocži, ale njebudže dha wam řařo řepře?“

„Nė, mój řhnyřo, řa řebi řež njepřadam, dlėhe řudy wostacž, řa řad wumřu, wřchřak wėř, řo budžesř mje pořřřuchacž, řy řy mje přchėřo pořřřuchak. — řa drje cže řara řhřdeřow řudy wostaju, ale řy řy bohactw dořcž, hđjž řo Bóh bořřřch a přawje cžřinřch. — A něřł, mój řhnyřo, dži řnjepřeř řuchownemu, prořh jehow, řo řy ře mni přchřřchok, přaj řemu, řo řhřu řad přchėd řmřercžu i řim pōřecžecž. Dži, mój řhnyřo, dži a njepřacž. Bóh tón řnjepřeř je řebi řa řwoje řhřřj a řubosčž ře mni wjele řboža nařřomadžřł.“

A Sant džěšche cžinicž, kaž bě jemu macž prajika, a pschindže s knjesom duchownym, s kotrymž macž potom dołho rěčěšche, ale San njebě pódla, teho bě macž dale póbłata, wona njechafche, so by wón blyšchal, sčto wona s knjesom duchownym rěči. —

Nalětny cžaf se swojimi rjanoscžemi bě so pominył, lětny cžaf se swojej tuhu bě tež hižom saschoł, nashmny cžaf se swojimi rjanymi darami bě nastal. Ludžo džěłachu sažo na polach, ale s druhimi sacžucžemi a s drugej wjekełoscžu, woni bjerjechu mřdu swojeho pilneho džěła, khowachu Bože dary, kotrež bě jim Boža luboscž wobradžika, do swojich bróžnjow. Bóh tón Knjes bě bjes pohladanja na parschonu swojemu kłonzu kwěćicž dał na pola dobrych a slych, wón bě descež a rožu kłak na wuřyw prawych a njeprawych, a bě žohnowal bjesbóžneho runje jako praweho, so by jemu swoju luboscž a schědriwoscž sjewil, so by so tónžamy dohladał a był psches Božu dobrocžiwoscž k pokucže wabjeny. D hdy by so bjesbóžny pschi domkhowanju Božich darow dopomnił, tak wjele njerjada wón na swoje polo pschi wuřywe je sobu wumjetał, psches njehorne kłowa, hidjenje a hněw, a hdy by tutón wuřyw sobu sesthadžal a rostł, tak hubjene žně by wón mēcž dyrbjal w cžahu domkhowanja. Ale tak je Bóh kama luboscž, wón njesakhadža s nami po naschich hrěchach a njesapłacži nam po naschich kłoscžach, ale žohnuje a cžini dobrotu, so bychmy so k njemu wobrocžili, a so wostajili kłeho pucža, tak dołho hacž jeho hnadu mamy.

Cžafy so wotměnjeja, hodžiny wotbėhaja, dny a měřazy sańdu, cžaf khowata, kaž by precž lečžil, a my husto njeřhonimy, hdže je wostał, a tak spěšnje je nam cžeknył, a my sańdžemy s nim sobu, pschibližujemy so ke kónzej a stejimy njenadžuzny pschi swojim rowje, wscho sańdžene je nam jako kón. Ale temu kłabemu a nusnemu njeřhwata cžaf rucže došč, temu khowemu a kž w staroscžach tcži, njeskhadža wón spěšnje došč, cžile cžakaja požadliwje na sakhadjenje kłonza, a so wjekeła, so so jich wumóženje pschibližuje, woni wopuščeža rad tutón kwět, kž bě jim tak hórki, pschetož woni nicžo na nim nimaja, sčtož by jich k njemu wjasalo a cžahnyło, a maja-li sčto lube na nim, to so porucžili s wěrnej wutrobu lubemu Bohu. Tak nascha khowa wudowa Maria, wona ležešche a cžakajche na wumóženje hacž do nashmy, te dny bėchu jej jara dołhe byłe, ale hiščeže dlěšche te nozy, wona bě so nacžakala a nasdychowakala, hacž ju Bóh se wscheje nusy a se wscheho hubjenstwa wumó, a wona swój bėh tudy na semi dokonja, a sańdže k tamnej njebjeskej polnosčži a wjekełoscžži, kaž bě řebi žadala. —

(Pschichodnje dale.)

W symiskim cžafu.

(Dwaj zonettaj.)

Hdyž syma tšchějka, gowri wıchori,
Sněh mjeczelojty s njebję pada, wěje,
Hdyž w nahich hařsach hrosny wětr drěje,
Dha spominam ja na cžaf nalětni.

Za w duchu widžu, tak so jeleni
Haj, kuka, saron, tak wscho rjenje kčěje,
Kał ptacžki spěwaju a kłoncžko hrěje,
Kał kžde stworjenčžko so wjekełi.

Esó potom prascham: Džeržišch, wutroba,
Ty twierdže nadžej, doměrjenje, wěru,
Hdyž so cže dótka jěra tyschnota?

Hdyž křlřow křelich picž mařch s poknej měru,
Ma tehdy mozy twoja dowěra,
Tež troschtnje šhladowacž do pschichoda?

* * *

Sčto prascham so? Hlej, wbohu wutrobu
Tu husto kłasnje jima postroženje,
Hdyž njewjedra so bliža sa žiwjenje
A cžežke horjo budži řudobu.

So křchž řy k žohnowanju dostał tu,
To spóřnawaj a njespuščę doměrjenje!
Čži pschinyke twój Šbóžnik wumóženje,
Kž džěšche do přjedy cžět cžernjomu.

D njesapomni ty wěcžne nalěcžo
Tam w Salemje, hdžež wřchšche kłincža psalmu
A rőže šbóžnosčže ktu rjenišcho.

So křwaju tam njeřmiertnosčže palmy,
To wěř, dha po křchžu a po horju
Čži junu šbóžne jutry řhadžeju!

F.

Křěrlušche na swjate dny sa řjawnu a domjazu nutnosčž.

- Ma 2. njedželu po řjoch křalach:** Sawodny křěrlušch 279. 564. Wěra 624, 10—12. Šłowny křěrlušch 466. Tekřt Jan. 2, 1—11. řo hamjenju 618, 3. 196, 2. K dospěwanju 305, 4. 7. 607, 7. 8. 11.
- Ma 3. njedželu po řjoch křalach:** Sawodny křěrlušch 195. 569. Wěra 855. Šłowny křěrlušch 228. Tekřt Mat. 8, 5—13. řo hamjenju 237, 9. K dospěwanju 693.
- Ma 4. njedželu po řjoch křalach:** Sawodny křěrlušch 46. 450 (po hłořu 108). Wěra 225, 4. Šłowny křěrlušch 711, 1—8. 851. Tekřt Mat. 8, 23—27. řo hamjenju 46, 12. 679, 8. K dospěwanju 831 (s džiwanjom na křěžorowe narodniny).
- Ma njedželu Septuagesima:** Sawodny křěrlušch 260 (s džiwanjom na epistolu). Wěra 2, 5. Šłowny křěrlušch 424 (po hłořu 84). Tekřt Mat. 20, 1—16. řo hamjenju 147, 9. 503, 17. 643, 9. 709, 5. K dospěwanju 192.
- Ma njedželu Sexagesima:** Sawodny křěrlušch 287 abo s džiwanjom na epistolu 643. 704. Wěra 11. Šłowny křěrlušch 692. Tekřt Luk. 8, 4—15. řo hamjenju 692, 6. K dospěwanju 141, 8. 9. 178, 1. 2. 8.

„Bombaj Bóh“ njeje jenož pola knjesow duchownych, ale je tež we wschěch pschewawarňjach „Serb. Nowin“ na wřach a w Budyschinje dostacž. Ma sčtwórcžlěta płacži wón 40 pj., jenotliwe cžiška so sa 4 pj. pschewawaju.

Nakhwilny zamolwity redaktor: K. A. Fiedleř.

Čiščęř a nakładnik: M. Smoleř.